

Nasze drzewo - Natalia Usenko

Stoi drzewo złociste pod lasem.
Oprócz słońca niewiele mu trzeba.
Czasem sobie na wietrze zatańczy,
smukłe ręce wyciąga do nieba.

Czasem kogoś przed deszczem osłoni,
ptaki na nim siadają przelotne.
To wiewiórka przybiegnie, to zajęc -
ono nigdy nie bywa samotne.

Przychodzimy do niego na spacer.
Pień sękaty ukradkiem głaszczemy.
Bo to drzewo to stary przyjaciel,
choć wydaje się głuchy i niemy...

Ale przecież nas zna od dzieciństwa,
więc lubimy odwiedzać je z bratem!
Ono zawsze nas wita z radością,
wiosną,
zimą,
jesienią
i latem.